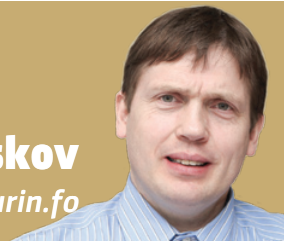

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eiríkur@sosialurin.fo

VILJI TIL SPARINGAR

Tað var væntandi, at valstríðið hesaferð í stóran mun fór at snúgvaseg um búskap. Javnaðarflokkurin hevur sett hol á við einum nýggjum skattareformi, sum tey siga skal føra til lægri skattatryst á lægru inntøkurnar, meðan vinnan skal gjalda meira við hægri partafelagsskatti, broyttum avskrivningarmøguleikum á eitt nú umboðan og bilum.

Hetta er tað, ið summi kalla »øvundsjúkuskattur«, tí tað kann føra til, at bilasøurnar selja færri marglætisbilar, at matstovuvinnan selur færri døgurðar til handilsvitjandi, og at tað annars rakar ferðavinnuna, sum er illa sperd frammanundan. Kanska nakað er um hetta. Men siga vit, at fleiri pengar koma

í almenna kassan – ella nakað tað sama, so merkir tað væl saktans, at líka nógvir pengar verða til nýtslu – ella fleiri, hóast tað ikki eru bankar sum keypa finar stjórabilar og handilsmenn sum keypa nógvar døgurðar á matstovum. Kanska bilarsøurnar selja fleiri biligari bilar til Palleba, og kanska fleiri fólk fara út at eta fleiri »biligar« døgurðar. Um so verður, so er úrslitið tað sama – bara býtt millum fleiri fólk.

Tá vit tosa um »øvundsjúkuskatt«, so skal tað sjálvandi takast í álvara. Landið skal ikki gera handilsligu korini hjá vinnuni verri. Tað sigur seg sjálvt. Men tað merkir ikki, at landið bara skal lata standa til. Tað eru viðurskipti, sum saktans kunnu

regulerast – og hví ikki umfordeila nýtsluna eitt sindur, so hon kemur fleiri til góða – og soleiðis, at vanliga fólk ið eisini hevur valmøguleikan.

Eitt annað mál, sum landsstýris-samongan hevur boðað frá er, at talið á aðalráðum skal lækka eftir valið. Tað er politiskt korrekt at siga, at almenna umsitingin er ov stór, og at hon skal minka og spara. Hinvegin duga tey ikki nóg væl at spara í umsitingini, tí tað gongur í alt ov stóran mun út yvir keypa av tænastrum, meðan tað fyri ein hvønn pris verður hildið upp á starvsfólk.

Hava vit sett okkum spurningin, um skipanin við aðalráðum er tann rætta? Hví skulu vit hava eina heila stóra umsiting rundan um ein lands-

stýrismann? Sjálvandi skal hann hava eina ávísu umsiting, men ikki er neyðugt við tiggjutals fólkum til hvørt landsstýrisfólk. Við logiskari

samskipan, so kundu óivað nógvar – sera nógvar tænastru verði samanlagdar hjá ymsu ráðnum. Ein háttu hevði verið at savnað øll aðalráð á einum stað og havt eina felags umsiting, meðan hvørt landsstýrisfólk hvør í sínum lag hevði einsamalt tær mest neyðugu funktiónirnar.

Vilja vit spara, so ber tað sjálvandi til. Men um landið velur at spara allar tænastru, og varðveita ov nógvar størv, so gongur tað út yvir privata vinnulívið, og so er einki vunnið.

» Tað nyttar so lítið bara at spara tænastru burtur

Enn meira oyðsl og marglæti í Uttanríkisráðnum

Framhaldsøgan um Uttanríkisráðið er ein óhugnalig søga um, hvussu oyðslað verður við almennum pengum. Eitt er málið um milliónina, sum ráðið nýtti í ovfarkæti triðja jóladag í fjør, tá ein embætisamaður varð sendur út í býin at keypa teldur og iPhones – bara fyri at brúka pengarnar, so teir ikki fullu aftur í landskassan.

Men søgan, sum sjónvarpið borðreiddi við í gjárkvøldið er ikki minni óhugnalig: Tað var søgan um ferðina hjá Jørgeni Niclasen, einum skrivara og Herlufi Sigvaldsson í Washington í fjør summar.

Upp á triggjar dagar kláraðu hesi fólkini at brúka 188.255 krónur.

Vit hava fyrr øtast um júst hesa ferð-

ina. Tað var tí, at mennir í ferðalagnum vildu hava ein ávísan journalist í Miðlahúsinum við á ferðina. Aðalstjórin setti seg beinleiðis í samband við journalistin – uttan um leiðsluna í Miðlahúsinum, og lovaði at gjalda allar útreiðslur, um hon kom við. Hetta varð sjálvandi avvíst, tí ein landsstýrismaður sleppur ikki soleiðis at keypa sær umtalu í okkara miðlum. At velja sær ein ávísan journalist soleiðis er eisini beinleiðis ódámlegt.

Slíkar søgur tæga burtur av trúðvirðinum hjá okkara politisku leiðslu. Slíkar søgur vísa, at vit hava landsstýrismenn og aðalstjórar, sum ikki eru sína uppgávu vaksnir, og tað vísir eisini, at lögmaður, sum skal hava eftirlit við landsstýrismonnum, ikki hevur peiling av, hvat teir fáast við.

Tað er uppgávan hjá fjølmiðlunum at avdúka slíka ovurnýtslu hjá politikarunum. So er bert at vóna, at miðlarnir hóra undan, so valdsharrarnir fáa neyðuga mótspælið.

» Nýggjur fiskivinnupolitikkur

BJARNI DJURHOLM
KJAK Á SÍÐU 14

» Útisetar vilja eisini búgva í Føroyum

ARNE WINTHEREIG
KJAK Á SÍÐU 17

Vil bjarga Gamla Sjálvstýrinum

Higartil hevur hann verið heldur kúrrur í stríðnum millum Kárarnar og kvinnurnar í Sjálvstýrisflokkinum.

Talan er um einasta fólkaavalda sjálvstýrisfólk uttan fyri tingbólkin hjá Sjálvstýrisflokkinum, Jógvan Skorheim, varaborgarstjóra í Klaksvík.

Hann bjóðar seg nú fram sum nýggjan formann floksins. Hann vísir á lemjandi ósigurin á fólkatingsvalinum og stríðið millum Kárarnar og um, at fleiri sjálvstýrisfólk hava vent flokkinum bakið.

Eftir at Kári á Rógvi boðaði frá fólkatingsvalkvøldið, at hann legði frá sær, so Kári P. Højgaard sagt, at hann feigin tekur eitt

tørn afturat.

Mong halda, at Kristinna Winther Poulsen hevur góðan kjans at verða vald sum einasta umboð floksins á tingi. Men tá nú tann ungi varaborgarstjórin í Klaksvík leggur upp í formansstríðið, so tey í øllum færum ein skarpan gang.

